

سرکوب شهروندان بهایی شدیداً محکوم است!

یکی از جلوه‌های سیاه حاکمیت رژیم جمهوری اسلامی به مثابه رژیم‌های که دیکتاتوری امپریالیستی را در لفافه ایدئولوژی اسلامی پیش می‌برد، سرکوب سیستماتیک اقلیت‌های مذهبی و در راس آن‌ها پیروان مذهب بهائیت بوده است. گزارشاتی که اخیراً از وضع زندگی و شرایط اسارت شهروندانی بهایی، تحت حاکمیت جمهوری اسلامی منتشر شده نشان‌دهنده تداوم و تشدید نقض حقوق اولیه و انسانی آنها توسط سردمداران جنایتکار جمهوری اسلامی است. بنا به گزارشات منتشره، رفتار سرکوبگرانه جمهوری اسلامی بر علیه ده‌ها شهروند بهایی اخیراً فزونی یافته و تنها در بهمن‌ماه تعداد زیادی دستگیر، و یا به انحاء مختلف تحت تعقیب و پیگرد و اذیت و آزار قرار گرفته‌اند. تفتیش عقاید و بازرسی دائمی خانه‌های بهائیان در شهرهای مختلف ادامه یافته و اخراج و زندان جوانان دانشجو به اتهام "وابستگی" به "گروه‌های معاند" تشدید شده است. در سیاهچال‌های رژیم نیز زندانیان بهایی مرتباً در زیر تیغ فشار و آزار بیشتر به سربرده و حتی از حداقل حقوق شناخته شده برای دیگر زندانیان محرومند. در برخورد با فعالین سیاسی و اجتماعی نیز که در چنگال رژیم جنایتکار جمهوری اسلامی به سر می‌برند، عامل "اعتقاد" به مذهب بهائیت عامل مزید بر علت است که همواره شانس تشدید مجازات و حتی اعدام آن‌ها را افزایش می‌دهد.

آزار و اذیت و پیگرد بهائیان ایران توسط جمهوری اسلامی امر تازه‌ای نیست و تاریخ آن با تاریخ حیات این رژیم سرکوبگر عجین است. حمله به توده‌های تحت ستم بهایی، با توجیهات مذهبی، از همان اولین روزهای سلطه این استبداد مذهبی شروع شد. در شرایطی که وظیفه اصلی رژیم سرکوب انقلاب بود، توده‌های انقلابی که فارغ از هر گونه اختلاف مذهبی و ملی و ... یکپارچه برای آزادی و برابری، بر علیه دیکتاتوری رژیم ضدخلق شاه به پاخاسته بودند، از هر قشر و طبقه‌ای به بهانه‌ای آماج ضربات دیکتاتوری حاکم قرار گرفتند. تا جایی که در مدت کوتاهی، ما شاهد بودیم که رژیم که شاه مزدور را به اذیت و آزار

مذهبیون متهم می‌کرد، خود، ایران را به زندانی برای پیروان سایر مذاهب و حتی مسلمانان تبدیل کرد. محرومیت از حقوق اولیه شهروندی، تبعیض سیستماتیک، مصادره اموال و دارائی های بهائیان و بالاخره تعقیب و پیگرد آنان به جرم اعتقاد و یا فعالیت تبلیغاتی به نفع بهائیت، از زمره رفتار ضدخلقی حکومت بر علیه بهائیان ایران بوده است. تحت تاثیر چنین فضای سرکوب و تروری، بسیاری از بهائیان یا مجبور به ترک کشور خود شده‌اند و یا وادار گشته‌اند تا یک زندگی مشقت‌بار و سراسر ترس و فاقد امنیت را، زیر تیغ شمشیر حکومت، تحمل کنند.

اما در مورد بهائینی که در ایران مانده‌اند، اذیت و آزار و شکنجه و بگیر و ببند آن‌ها توسط دیکتاتوری حاکم در طول تمام این سال‌ها همواره ادامه داشته و جمهوری اسلامی هر جا که مقتضیات نظام استثمارگرانه‌اش ایجاب کرده، زیر نام "مذهب ضاله"، تیغ تعقیب و پیگرد و زندان و شکنجه و اعدام را بر سر توده‌های بهایی به حرکت در آورده و جنایات زیادی را بر علیه آن‌ها مرتکب شده است.

آزادی مذهب و به طور اولی، حق نداشتن مذهب، یک حق اولیه و ابتدایی برای تمامی مردم است. به همین دلیل هم سرکوب و اذیت و آزار بهائیان به اتهام بی‌شرمانه اعتقاد به مذهب بهائیت، شدیداً محکوم و نفرت‌انگیز است. در نتیجه نیروهای انقلابی و آزادیخواه باید اقدامات ضدخلقی جمهوری اسلامی بر علیه شهروندان بهایی و هر شکل از سرکوب مذهبی را بر علیه هر شهروند مذهبی و غیرمذهبی را به شدت محکوم کنند و صدای زندانیان بهایی و تمامی قربانیان سرکوب دیکتاتوری جمهوری اسلامی را هر چه وسیعتر به گوش افکار عمومی برسانند.